

LIETUVOS RESPUBLIKOS IR LENKIJOS RESPUBLIKOS

SUTARTIS DĖL TEISINĖS PAGALBOS IR TEISINIŲ SANTYKIŲ CIVILINĖSE, ŠEIMOS, DARBO IR BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE

Lietuvos Respublikos Prezidentas ir Lenkijos Respublikos Prezidentas, išreikšdami norą dėl tolesnio draugiškų santykių vystymo tarp abiejų Valstybių, siekdami bendradarbiavimo tarp abiejų Valstybių teisinių santykių srityje plėtojimo ir pagerinimo, nutarė pasirašyti šią Sutartį ir tuo tikslu paskyrė savo Įgaliotinius:

Lenkijos Respublikos Prezidentas: Zbigniewą Dykę
Teisingumo Ministrą

Lietuvos Respublikos Prezidentas: Joną Prapiestį
Teisingumo Ministrą

kurie, pasikeisdami savo įgaliojimais, pripažintais tinkamais ir sudarytais pagal atitinkamą formą,

s u s i t a r ė:

PIRMOJI DALIS

Bendrieji nuostatai

1 straipsnis Teisinė gynyba

1. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje savo asmeninių ir turtinių teisių atžvilgiu naudojami tokia pat teisine gynyba kaip ir tos Susitariančiosios Šalies piliečiai.

2. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai turi teisę laisvai ir nekliudomai kreiptis į kitos Susitariančiosios Šalies įstaigas, kurioms pagal kompetenciją priklauso civilinės, šeimos, darbo ir baudžiamosios bylos, gali dalyvauti nagrinėjant šias bylas, paduoti ieškinius, teikti prašymus ir atlikti kitus procesinius veiksmus tokiomis pat sąlygomis kaip ir tos Susitariančiosios Šalies piliečiai.

3. Šios Sutarties nuostatai dėl Susitariančiųjų Šalių piliečių atitinkamai taikytini ir juridiniams asmenims, įsteigtiems pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra jų buveinė, įstatymus.

2 straipsnis Teisinė pagalba

Teismai ir prokuratūros, toliau vadinami „teisingumo įstaigomis“ bei kitos Susitariančiųjų Šalių įstaigos, kurioms pagal kompetenciją priklauso civilinės, šeimos, darbo ir baudžiamosios bylos, teikia viena kitai teisinę pagalbą tose bylose.

3 straipsnis Susišinėjimo tvarka

1. Šioje Sutartyje numatytose bylose Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigos, taip pat kitos įstaigos, kompetentingos civilinėse, šeimos, darbo ir baudžiamosiose bylose, tarpusavyje susišino per centines įstaigas, jeigu ši Sutartis nenumato kitaip.

2. Centrinės įstaigos gali susitarti, kad Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigos tarpusavyje susižino betarpiškai.

3. Pagal šią Sutartį centrinės įstaigos yra: Lietuvos Respublikoje – Teisingumo ministerija ir Generalinė prokuratūra, Lenkijos Respublikoje – Teisingumo ministerija.

4 straipsnis

Kalba

1. Šioje Sutartyje numatytose bylose pavedimai surašomi prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies valstybine kalba, pridodant vertimą į Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, valstybinę kalbą arba rusų ar anglų kalbą.

2. Jeigu pagal šios Sutarties nuostatus yra būtinas siunčiamų raštų ir dokumentų vertimas į kitos Susitariančiosios Šalies kalbą, šiuos vertimus turi atlikti vienos iš Susitariančiųjų Šalių prisiekęs arba oficialus vertėjas.

5 straipsnis

Teisinės pagalbos apimtis

Susitariančiosios Šalys teikia abipusę teisinę pagalbą, kaip antai: dokumentų rengimas, persiuntimas ir įteikimas, kratų atlikimas, daiktinių įrodymų perdavimas, ekspertų išvadų parengimas, šalių, teismo proceso dalyvių, liudytojų, ekspertų, įtariamųjų, teisiamųjų ir kitų asmenų apklausa.

6 straipsnis

Pavedimo suteikti teisinę pagalbą turinys ir forma

1. Pavedime suteikti teisinę pagalbą turi būti nurodyta:

- 1) prašymą pateikiančios įstaigos pavadinimas;
- 2) įstaigos, kuriai pateikiamas prašymas, pavadinimas;
- 3) bylos, kurioje prašoma suteikti teisinę pagalbą, pavadinimas;
- 4) šalių, įtariamųjų, kaltinamųjų bei nuteistųjų vardai ir pavardės, jų nuolatinė arba laikinoji gyvenamoji vieta, pilietybė, užsiėmimas, o baudžiamosiose bylose, pagal galimybę, taip pat gimimo vieta ir data, jų tėvų vardai, o juridinių asmenų – jų pavadinimas ir buveinė;
- 5) 4 pastraipoje išvardytų asmenų atstovų vardai, pavardės ir adresai;
- 6) pavedimo turinys ir jo vykdymui būtina informacija, ypač liudytojų, jeigu jie yra žinomi, vardai, pavardės ir adresai;
- 7) baudžiamosiose bylose – taip pat padaryto nusikaltimo aprašymas ir jo juridinė kvalifikacija.

2. Pavedimas suteikti teisinę pagalbą turi būti patvirtintas parašu ir prašymą pateikiančios įstaigos herbiniu antspaudu.

3. Susitariančiosios Šalys gali naudoti dvikalbius pavedimų suteikti teisinę pagalbą formuliarius.

7 straipsnis

Pavedimo suteikti teisinę pagalbą vykdymo tvarka

1. Įstaiga, kuriai adresuotas pavedimas suteikti teisinę pagalbą, jį vykdydama vadovaujasi savo valstybės įstatymais. Tačiau pavedimą pateikusios įstaigos prašoma, ji gali taikyti jos nurodytą vykdymo būdą, jeigu tai neprieštaruja Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas pavedimas, įstatymams.

2. Jei įstaiga, kuriai adresuotas pavedimas, nekompetentinga jį vykdyti, ji persiunčia pavedimą kompetentingai įstaigai ir praneša apie tai pateikusiai pavedimą įstaigai.

3. Jeigu yra nežinomas asmens, dėl kurio pateiktas pavedimas, adresas, įstaiga, kuriai adresuotas pavedimas, imasi priemonių jam nustatyti.

4. Jeigu įstaiga, kuriai adresuotas pavedimas, gauna atitinkamą prašymą, ji praneša betarpiškai pavedimą pateikusiai įstaigai ir šalims apie pavedimo vykdymo vietą ir laiką.

5. Įvykdžiusi pavedimą, įstaiga, kuriai jis adresuotas, išsiunčia dokumentus pavedimą pateikusiai įstaigai; tuo atveju, jei pavedimas negali būti įvykdytas, pavedimas gražinamas ir nurodomos aplinkybės, kliudančios jį vykdyti.

8 straipsnis

Liudytojų ir ekspertų apsauga

1. Jeigu proceso metu vienos Susitariančiosios Šalies teisingumo įstaigoms iškyla būtinybė iškviešti liudytoją arba ekspertą, esantį kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, reikia kreiptis į šios Šalies atitinkamą teisingumo įstaigą, pavedant jai įteikti šaukimą.

2. Šaukime negali būti numatyta sankcija už kviečiamojo asmens neatvykimą.

3. Liudytojui arba ekspertui, nepriklausomai nuo jo pilietybės, atvykusiam pagal iškvietimą į prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies atitinkamą įstaigą, negali būti šios Šalies teritorijoje taikoma baudžiamoji arba administracinė atsakomybė, jis negali būti suimtas arba nubaustas už nusikaltimą, kuris yra teismo proceso, dėl kurio jis buvo iškvieistas, objektu, arba už kitą nusikaltimą, padarytą iki perkertant prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies valstybinę sieną arba susijusį su parodymų davimu.

4. Šia privilegija nesinaudoja liudytojas arba ekspertas, jeigu jis per septynias dienas po to, kai jam buvo pranešta, kad jo buvimas nėra būtinas, neišvyks iš prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies teritorijos. Į šį terminą neįskaitomas laikas, per kurį liudytojas arba ekspertas negalėjo išvykti iš prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies teritorijos ne dėl savo kaltės.

5. Liudytojas arba ekspertas turi teisę gauti kelionės, gyvenimo išlaidų bei negauto darbo užmokesčio atlyginimą, be to, ekspertas turi teisę gauti atlyginimą už atliktą ekspertizę. Šaukime turi būti nurodyta, kokias išmokų rūšis ir kokio dydžio turi teisę gauti liudytojas arba ekspertas. Liudytojui arba ekspertui prašant, Susitariančioji Šalis, pateikusi prašymą, išmoka avansą šioms išlaidoms atlyginti.

9 straipsnis

Dokumentų įteikimo tvarka

Įstaiga, kuriai pateikiamas prašymas, įteikia dokumentus pagal jos valstybėje galiojančias taisykles, jeigu įteikiamieji dokumentai surašyti Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, valstybine kalba arba prie jų pridėtas patvirtintas vertimas į šios Šalies kalbą. Kitais atvejais jie įteikiami gavėjui, jei jis sutinka juos priimti.

10 straipsnis

Dokumentų įteikimo patvirtinimas

Dokumentų įteikimo patvirtinime turi būti nurodyta įteikimo data, gavėjo ir įteikėjo parašai, įteikiančios įstaigos antspaudas arba liudijimas apie įteikimo datą, vietą ir būdą. Jeigu dokumentas surašytas dviem egzemplioriais, įteikimo patvirtinimą galima nurodyti viename iš tų egzempliorių.

11 straipsnis

Išlaidos, teikiant teisinę pagalbą

1. Visos išlaidos, atsiradusios teikiant teisinę pagalbą, tenka tai Susitariančiajai Šaliai, kurios teritorijoje jos atsiranda.

2. Įstaiga, kuriai adresuotas pavedimas, praneša įstaigai, siunčiančiai pavedimą, apie išlaidų dydį. Jeigu įstaiga, siunčianti pavedimą, išieškos šias išlaidas iš asmens, privalančio jas atlyginti, išieškotos sumos atitenka išieškojusiai Susitariančiai Šaliai.

12 straipsnis

Informacijos apie įstatymus teikimas

1. Susitariančiųjų Šalių centrinės įstaigos pateikia viena kitai svarbesnius civilinius, šeimos, darbo ir baudžiamuosius įstatymus.

2. Susitariančiųjų Šalių centrinės įstaigos teikia viena kitai, jeigu to prašoma, informaciją dėl savų teisinių nuostatų, taip pat dėl teisingumo įstaigų praktikos.

13 straipsnis

Adresų ir kitų duomenų nustatymas

1. Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigos, jeigu to prašoma, teikia pagalbą nustatant jų teritorijoje esančių asmenų adresus.

2. Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies teisme pradeda nagrinėti byla dėl alimentų išieškojimo iš asmens, esančio kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, tos Susitariančiosios Šalies teisingumo įstaiga, gavusi pareiškimą, teiks pagalbą, nustatant įpareigoto asmens darbo vietą ir uždarbį dydį.

14 straipsnis

Daiktų ir valiutinių vertybių perdavimas

Jeigu vykdam šią Sutartį yra perduodami daiktai ar valiutinės vertybės iš vienos Susitariančiosios Šalies teritorijos į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją arba kitos Susitariančiosios Šalies diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai, vadovaujamosi Susitariančiosios Šalies, kurios įstaiga atlieka perdavimą, įstatymais.

15 straipsnis

Dokumentų pripažinimas

1. Dokumentai, parengti ar patvirtinti kompetentingos vienos iš Susitariančiųjų Šalių įstaigos, su tos įstaigos herbinio antspaudu ir įgalioto asmens parašu, turi kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje įrodomąją galią be jų legalizavimo. Tas pats taikoma ir dokumentų, kuriuos patvirtino kompetentinga įstaiga, nuorašams bei vertimams.

2. Dokumentai, kurie vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje laikomi oficialiais, laikomi tokiais ir kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

Civilinės metrikacijos aktų įrašų nuorašų ir kitų dokumentų persiuntimas

16 straipsnis

1. Kompetentingos Susitariančiųjų Šalių įstaigos persiunčia viena kitos Susitariančiosios Šalies piliečių civilinės metrikacijos aktų įrašų nuorašus. Šie nuorašai yra persiunčiami nemokamai tuojau pat po to, kai įregistruojamas civilinės metrikacijos aktas.

2. 1 punkto nuostatai taikomi taip pat registruojant pastabas, pataisymus bei papildymus kitos Susitariančiosios Šalies piliečių civilinės metrikacijos akto įrašė. Tokiu atveju persiunčiamas civilinės metrikacijos akto įrašo su pataisymais nuorašas.

3. Vienos Susitariančiosios Šalies civilinės metrikacijos įstaigos persiunčia kitos Susitariančiosios Šalies teisingumo įstaigoms, joms prašant, civilinės metrikacijos aktų įrašų nuorašus.

4. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečių prašymus atsiųsti civilinės metrikacijos aktų įrašų nuorašus galima betarpiškai persiųsti atitinkamai kitos Susitariančiosios Šalies civilinės metrikacijos įstaigai. Šiuos dokumentus prašantysis gauna per Susitariančiosios Šalies, kurios įstaiga išdavė tuos dokumentus, diplomatinę atstovą ar konsulinę įstaigą, atitinkamai už tai sumokėjęs.

17 straipsnis

Susitariančiosios Šalys persiunčia viena kitai įsiteisėjusių sprendimų nuorašus dėl kitos Susitariančiosios Šalies piliečių civilinės padėties.

18 straipsnis

Vienos Susitariančiosios Šalies piliečių pareiškimai dėl dokumentų apie išsilavinimą, darbo stažą ir kitų dokumentų apie tų piliečių asmenines ar turtines teises ir interesus išdavimo bei atsiuntimo gali būti persiunčiami betarpiškai kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingoms įstaigoms. Dokumentai persiunčiami piliečiui per Susitariančiosios Šalies, kurios įstaiga išdavė tuos dokumentus, diplomatinę atstovybę arba konsulinę įstaigą. Diplomatinė atstovybė arba konsulinė įstaiga, perduodama piliečiui dokumentus, ima mokestį už jų išdavimą.

A N T R O J I D A L I S

Civilinės, šeimos ir darbo bylos

Bendrieji nuostatai

19 straipsnis

Jeigu, sutinkamai su šios Sutarties nuostatais, pradėti veiksmus yra kompetentingos abiejų Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigos, o prašymas pradėti nagrinėti bylą buvo pateiktas vienai iš jų, kitos Susitariančiosios Šalies teisingumo įstaigos yra nekompetentingos.

PIRMAS SKYRIUS

Asmeninės teisės

20 straipsnis

Teisnumas ir veiksnumas

1. Fizinio asmens teisnumą ir veiksnumą nustato Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra šis asmuo, įstatymai.

2. Juridinio asmens teisnumą ir veiksnumą nustato Susitariančiosios Šalies, pagal kuriuos jis buvo įsteigtas, įstatymai.

Pripažinimas neveiksniu ar ribotai veiksniu

21 straipsnis

Jeigu šioje Sutartyje nenumatyta kitaip, pripažįstant neveiksniu ar ribotai veiksniumi kompetentingas teismas tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra pripažintinas neveiksniu ar ribotai veiksniumi asmeniu. Šis teismas taiko savo valstybės įstatymus.

22 straipsnis

1. Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies teismas nustato, kad yra pagrindas pripažinti neveiksniu arba ribotai veiksniumi kitos Susitariančiosios Šalies pilietį, kurio gyvenamoji vieta yra pirmos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jis praneša apie tai kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingam teismui.

2. Neatidėliotinais atvejais teismas, nurodytas 1 punkte, gali pats atlikti veiksmus, būtinus šio asmens bei jo turto apsaugojimui. Potvarkių dėl šių veiksmų nuorašai yra išsiunčiami kompetentingam teismui tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra šis asmuo.

3. Jeigu kitos Susitariančiosios Šalies teismas, gavęs pranešimą sutinkamai su 1 punkto nuostatais, praneša apie tai, kad jis suteikia teisę atlikti tolesnius veiksmus teismui pagal to asmens gyvenamąją vietą, arba per tris mėnesius neatsako, tai teismas pagal to asmens gyvenamąją vietą gali pradėti nagrinėti bylą dėl jo pripažinimo neveiksniu arba ribotai veiksniumi, vadovaudamasis savo valstybės įstatymais, jeigu pripažinimo neveiksniu priežastis numatyta taip pat Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra šis asmuo, įstatymais. Sprendimas dėl pripažinimo neveiksniu arba ribotai veiksniumi turi būti išsiųstas kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingam teismui.

23 straipsnis

21 ir 22 straipsnio nuostatai taikomi ir panaikinant sprendimą pripažinti neveiksniu ar ribotai veiksniumi.

24 straipsnis

Pripažinimas mirusiu ir mirties fakto nustatymas

1. Pripažįstant mirusiu ir nustatant mirties faktą taikomi įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis asmuo buvo tuo metu, kai jis paskutinėmis žiniomis buvo gyvas.

2. Pripažinti mirusiu ir nustatyti mirties faktą kompetentingas yra teismas tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis asmuo buvo tuo metu, kai jis paskutinėmis žiniomis buvo gyvas.

3. Vienos Susitariančiosios Šalies teismas gali pripažinti kitos Susitariančiosios Šalies pilietį mirusiu arba nustatyti mirties faktą:

1) remdamasis pareiškimu asmens, kuris numato įgyvendinti savo teisę, išplaukiančią iš paveldėjimo arba santykių tarp sutuoktinių, į dingusiojo arba mirusiojo asmens nekilnojamąjį turtą, kuris yra Susitariančiosios Šalies, kurios teismas turi priimti sprendimą, teritorijoje;

2) remdamasis dingusiojo arba mirusiojo asmens sutuoktinio, kuris paduodamas pareiškimą gyvena Susitariančiosios Šalies, kurios teismas turi priimti sprendimą, teritorijoje, pareiškimu.

4. Sprendimas, priimtas pagal 3 punkto nuostatus, turi teisinę galią išimtinai tik tos Susitariančiosios Šalies, kurios teismas priėmė sprendimą, teritorijoje.

ANTRAS SKYRIUS

Šeimos bylos

25 straipsnis

Santuokos sudarymas

1. Santuokos sudarymo sąlygas kiekvienam susituokiančiajam nustato Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra, įstatymai.
2. Santuokos sudarymo formą nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje ji sudaroma, įstatymai.
3. Kai santuoka sudaroma diplomatinėje atstovybėje ar konsulinėje įstaigoje, jos formą nustato Susitariančiosios Šalies, paskyrusios diplomatinį atstovą ar konsulą, įstatymai.

26 straipsnis

Sutuoktinių asmeniniai ir turtiniai santykiai

1. Sutuoiktinių asmeninius ir turtinius santykius reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiai yra sutuoiktiniai pareiškimo padavimo metu, įstatymai.
2. Jei vienas iš sutuoiktinių pareiškimo padavimo metu yra vienos Susitariančiosios Šalies, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies piliečiai, jų asmeninius ir turtinius santykius reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jie turi gyvenamąją vietą, įstatymai. Jei vienas iš sutuoiktinių turi gyvenamąją vietą vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jų asmeninius ir turtinius santykius reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teismas nagrinėja bylą, įstatymai.
3. Sutuoiktinių asmeninių ir turtinių santykių bylose 1 punkte numatytu atveju kompetentingas yra teismas tos Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiai yra sutuoiktiniai pareiškimo padavimo metu.
4. Sutuoiktinių asmeninių ir turtinių santykių bylose 2 punkte numatytu atveju kompetentingas yra teismas tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sutuoiktiniai turi gyvenamąją vietą. Jei vienas iš sutuoiktinių turi gyvenamąją vietą vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kompetentingi yra abiejų Susitariančiųjų Šalių teismai.
5. Sutuoiktinių turtiniams santykiams dėl nekilnojamojo turto taikomi įstatymai ir yra kompetentingi teismai tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra tas turtas.

27 straipsnis

Santuokos nutraukimas

1. Santuokos nutraukimui taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiai yra sutuoiktiniai pradėjus nagrinėti bylą, įstatymai.
2. Jeigu, pradėjus nagrinėti bylą, vienas iš sutuoiktinių yra vienos Susitariančiosios Šalies, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies piliečiai, taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sutuoiktiniai turi gyvenamąją vietą, įstatymai. Jei vienas iš sutuoiktinių turi gyvenamąją vietą vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios teismas nagrinėja bylą, įstatymai.
3. Nagrinėjant santuokos nutraukimo bylas 1 punkte numatytu atveju, kompetentingas yra teismas tos Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiai yra sutuoiktiniai, pradėjus nagrinėti bylą.
4. Nagrinėjant santuokos nutraukimo bylas 2 punkte numatytu atveju, kompetentingas yra teismas tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sutuoiktiniai turi gyvenamąją vietą. Jei vienas iš sutuoiktinių turi gyvenamąją vietą vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kompetentingi yra abiejų Susitariančiųjų Šalių teismai.
5. Teismas, kuris yra kompetentingas priimti sprendimą dėl santuokos nutraukimo, yra taip pat kompetentingas priimti sprendimą dėl tėvų teisių bei alimentų mažamečiams vaikams.

28 straipsnis

Santuokos buvimas, nebuvimas ir jos negaliojimas

1. Bylose dėl santuokos buvimo, nebuvimo fakto nustatymo, santuokos įregistravimo fakto nustatymo bei santuokos pripažinimo negaliojančia taikomi Susitariančiosios Šalies įstatymai, kurie buvo taikyti, sudarant santuoką.

2. Nustatant teismo kompetenciją, atitinkamai taikomi 27 straipsnio nuostatai.

29 straipsnis

Tėvų ir vaikų teisiniai santykiai

1. Teisinius santykius tarp tėvų ir vaikų, iš jų ir dėl alimentų priteisimo vaikams, reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas, įstatymai.

2. Nustatant arba paneigiant vaiko kilmę, taip pat pripažįstant vaiką arba nustatant jo kilmę bendru tėvų, nesančių tarpusavyje santuokoje, pareiškimu, yra taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios pilietė yra vaiko motina jo gimimo metu, įstatymai. Tačiau pakanka, kad buvo laikomasi vaiko pripažinimo ar jo kilmės nustatymo bendru tėvų, nesančių tarpusavyje santuokoje, pareiškimu, formos, nustatytos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje turi įvykti arba įvyko pripažinimas, įstatymais.

3. Bylose, nurodytose šio straipsnio 1 ir 2 punktuose, kompetentingos yra Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas, įstaigos, taip pat Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje vaikas turi gyvenamąją vietą, įstaigos.

30 straipsnis

Kiti alimentiniai ieškiniai

1. Nagrinėjant bylas dėl kitų alimentų paskyrimo pagal šeimos teisę, remiamasi Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje turi gyvenamąją vietą asmuo, besirūpinantis dėl alimentų, įstatymais.

2. Nagrinėjant bylas, nurodytas 1 punkte, kompetentingas yra teismas tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje asmuo, besirūpinantis dėl alimentų, turi savo gyvenamąją vietą.

31 straipsnis

Įvaikinimas

1. Įvaikinant taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra tėvis pareiškimu dėl įvaikinimo padavimo metu, įstatymai. Tačiau, jei tėvis yra vienos Susitariančiosios Šalies pilietis, o turi gyvenamąją vietą kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, taikomi šios Susitariančiosios Šalies įstatymai.

2. Gaunant vaiko ir jo įstatyminio atstovo sutikimą, kompetentingos valstybinės įstaigos leidimą, būtinus įvaikinant, taip pat nustatant įvaikinimo apribojimus, susijusius su vaiko persikėlimu gyventi į kitą valstybę, taikomi ir Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas, įstatymai.

3. Jeigu įvaikina sutuoktiniai, kurių vienas yra vienos, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis, tai įvaikinimas turi atitikti įstatymų, galiojančių abiejų Susitariančiųjų Šalių teritorijoje, reikalavimus. Tačiau tuo atveju, kai sutuoktiniai turi gyvenamąją vietą vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, taikomi šios Susitariančiosios Šalies įstatymai.

4. Aukščiau nurodytų punktų nuostatai atitinkamai yra taikomi pakeičiant bei panaikinant įvaikinimą.

5. Įvaikinimo, jo pakeitimo bei panaikinimo bylose kompetentinga yra Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas pareiškimu dėl įvaikinimo padavimo metu, įstaiga. Jeigu vaikas yra vienos Susitariančiosios Šalies pilietis, o turi gyvenamąją vietą kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kur turi gyvenamąją vietą ir tėvis, kompetentinga yra taip pat šios Susitariančiosios Šalies įstaiga.

Globa ir rūpyba

32 straipsnis

1. Susitariančiosios Šalies piliečių globos ir rūpybos bylose taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra globotinas ar rūpintinas asmuo, įstatymai, jeigu ši Sutartis nenumato kitaip.
2. Teisinius santykius tarp globėjo ir globotinio arba rūpintojo ir rūpintinio reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios įstaiga paskyrė globėją ar rūpintoją, įstatymai.
3. Globos ar rūpybos priėmimo pareigą apsprendžia Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra asmuo, ketinantis tapti globėju arba rūpintoju, įstatymai.
4. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiui gali būti paskirtas globėjas ar rūpintojas, kuris yra kitos Susitariančiosios Šalies pilietis, jeigu jis gyvena tos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kurioje turi būti atliekama globa ar rūpyba, ir jeigu jo paskyrimas geriausiai atitinka globotinio ar rūpintinio interesus.
5. Globos ir rūpybos bylose kompetentinga yra Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra globotinas ar rūpintinas asmuo, įstaiga.

33 straipsnis

1. Jeigu yra būtini globos arba rūpybos veiksmai globotinio arba rūpintinio interesais, kuris yra vienos Susitariančiosios Šalies pilietis, bet jo gyvenamoji vieta, buveinė arba turtas yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, šios Susitariančiosios Šalies įstaiga nedelsdama praneša apie tai kompetentingai pagal 32 straipsnio 5 punktą įstaigai.
2. Neatidėliotinais atvejais kitos Susitariančiosios Šalies įstaiga atlieka atitinkamus laikinus veiksmus pagal savo įstatymus ir nedelsdama praneša apie tai kompetentingai pagal 32 straipsnio 5 punktą įstaigai. Potvarkiai dėl šių veiksmų galioja, kol ši įstaiga nepriims kitokio sprendimo.

34 straipsnis

1. Kompetentinga pagal 32 straipsnio 5 punktą įstaiga gali perduoti globą arba rūpybą kitos Susitariančiosios Šalies įstaigai, jeigu globotinis arba rūpintinis turi šios Susitariančiosios Šalies teritorijoje gyvenamąją vietą arba turtą. Perdavimas galimas tik tada, kai įstaiga, kuriai pateiktas prašymas, sutiks perimti globą arba rūpybą ir apie tai praneš prašymą pateikusiai įstaigai.
2. Įstaiga, perėmusi pagal šio straipsnio 1 punktą globą ar rūpybą, vykdo ją, vadovaudamasi savo valstybės įstatymais.

TREČIOJI DALIS

Turtiniai santykiai

35 straipsnis

Teisinių veiksmų forma

1. Teisinių veiksmų formą nustato tos Susitariančiosios Šalies įstatymai, kurie yra taikomi tiems veiksmams. Tačiau pakanka, kad buvo laikomasi formos, numatytos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra atliekami veiksmai, įstatymuose.
2. Teisinių veiksmų dėl nekilnojamojo turto formą nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra nekilnojamas turtas, įstatymai.

36 straipsnis

Nekilnojamas turtas

Teisiniams santykiams dėl nekilnojamojo turto yra taikomi įstatymai ir yra kompetentingos teisingumo įstaigos tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje tas turtas yra.

37 straipsnis

Prievolės, kylančios iš sandorių

1. Prievolės, kylančios iš sandorių, yra vykdomos pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo sudarytas sandoris, įstatymus, jeigu prievolinio santykio dalyviai nepasirinks kitos teisės.

2. Šio straipsnio 1 punkte nurodytose bylose kompetentingas yra teismas tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje turi gyvenamąją vietą arba buveinę atsakovas. Kompetentingas yra taip pat teismas tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje turi savo gyvenamąją vietą arba buveinę ieškovas, jeigu toje teritorijoje yra ginčytinas objektas arba atsakovo turtas.

3. Šio straipsnio 2 punkte numatytą kompetenciją prievolinio santykio dalyviai gali pakeisti, sudarydami sutartį.

38 straipsnis

Atsakomybė už neteisėtus veiksmus

1. Atsakomybė už žalą, atsiradusią ne iš sandorinių santykių (neteisėti veiksmai), yra taikoma pagal tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje įvyko veiksmas, esantis prievolių priešastimi, įstatymus. Tačiau, jeigu ieškovas ir atsakovas yra tos pačios Susitariančiosios Šalies piliečiai, taikytini tos Šalies įstatymai.

2. Šio straipsnio 1 punkte numatytose bylose kompetentingas yra teismas tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje įvyko veiksmas, esantis prievolių priešastimi, arba kurios teritorijoje atsakovas turi gyvenamąją vietą. Kompetentingas yra taip pat teismas tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje ieškovas turi gyvenamąją vietą, jeigu toje teritorijoje yra atsakovo turtas.

KETVIRTAS SKYRIUS

Paveldėjimo bylos

39 straipsnis

Lygiateisiškumo principas

1. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai gali įgyti kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje esantį paveldimą turtą ir kitas paveldimas teises, remiantis įstatymu arba testamentu tokiomis pat sąlygomis ir tokia pat apimtimi kaip šios Šalies piliečiai.

2. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai gali palikti testamentu turtą, kuris yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

40 straipsnis

Paveldėjimo teisė

1. Kilnojamojo turto paveldėjimo teisę reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis buvo palikėjas mirties momentu, įstatymai.

2. Nekilnojamojo turto paveldėjimo teisę reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra tas turtas, įstatymai.

3. Paveldimo daikto priklausymą kilnojamajam ar nekilnojamajam turtui numato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje tas daiktas yra, įstatymai.

41 straipsnis

Palikimo perėjimas valstybei

Jeigu pagal 40 straipsnyje numatytus Susitariančiosios Šalies įstatymus nėra įpėdinių, kilnojamas turtas pereina tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis buvo palikėjas mirties momentu, nuosavybėn, o nekilnojamas turtas pereina tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje tas turtas yra, nuosavybėn.

42 straipsnis

Testamentas

1. Gebėjimą sudaryti arba panaikinti testamentą, taip pat valios išreiškimo trūkumų teisinės pasekmės nustato Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis buvo palikėjas, sudarydamas arba panaikindamas testamentą, įstatymai.

2. Testamento sudarymo arba panaikinimo formą nustato Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis buvo palikėjas, sudarydamas arba panaikindamas testamentą, įstatymai. Tačiau pakanka, kad buvo laikytasi Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo sudarytas arba panaikintas testamentas, įstatymų.

43 straipsnis

Kompetentingumas paveldėjimo byloje

1. Kilnojamojo turto paveldėjimo byloje kompetentinga yra Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis buvo palikėjas mirties momentu, įstaiga.

2. Nekilnojamojo turto paveldėjimo byloje kompetentinga yra Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra tas turtas, įstaiga.

3. Tuo atveju, kai vienos Susitariančiosios Šalies piliečio visas kilnojamas turtas po jo mirties yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, pagal įpėdinio pareiškimą paveldėjimo bylą nagrinės kitos Susitariančiosios Šalies įstaiga, jeigu su tuo sutinka visi žinomi įpėdiniai.

44 straipsnis

Testamento paskelbimas

Testamentą paskelbia Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra testamentas, kompetentinga įstaiga. Testamento bei jo protokolo nuorašai persiunčiami kompetentingai nagrinėti paveldėjimo bylą įstaigai.

PENKTAS SKYRIUS

Darbo bylos

45 straipsnis

1. Darbo santykių šalys gali pasirinkti teisę, pagal kurią tie santykiai bus reguliuojami.

2. Jeigu teisė nebuvo pasirinkta, darbo santykių sudarymą, jų pakeitimą, panaikinimą ir pasibaigimą, taip pat su jais susijusių pretenzijų reiškimą reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje darbas yra, buvo ar turėjo būti atliktas, įstatymai. Jeigu darbuotojas dirba vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje darbo santykių, jungiančių jį su darbo įstaiga, esančia kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, pagrindu, darbo santykių sudarymą, jų pakeitimą, panaikinimą ir pasibaigimą, taip pat su jais susijusių pretenzijų reiškimą reguliuoja šios Susitariančiosios Šalies įstatymai.

3. Bylose dėl darbo santykių sudarymo, jų pakeitimo, panaikinimo ir pasibaigimo, taip pat dėl su jais susijusių pretenzijų, kompetentingi yra Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje darbas buvo, yra arba turėjo būti atliktas, teismai. Kompetentingi yra taip pat teismai tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje savo gyvenamąją vietą turi atsakovas, taip pat tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje savo gyvenamąją vietą turi ieškovas, jeigu toje teritorijoje yra ginčytinas objektas arba atsakovo turtas.

4. Kompetenciją, apibrėžtą šio straipsnio 3 punkte, darbo santykių šalys gali pakeisti, sudarydamos sutartį.

ŠEŠTAS SKYRIUS

Teismo proceso išlaidos ir procesinės lengvatos

46 straipsnis

Atleidimas nuo užstato išlaidų, susijusių su bylos nagrinėjimu, padengimui

Iš Susitariančiųjų Šalių piliečių, kurie gyvena arba būna kurios nors iš tų Šalių teritorijoje ir kreipiasi į kitos Susitariančiosios Šalies teismus, negalima reikalauti užstato išlaidų, susijusių su bylos nagrinėjimu, padengimui vien dėl to, kad jie yra svetimšaliai arba neturi savo gyvenamosios vietos ar buveinės Susitariančiosios Šalies, į kurios teismus jie kreipiasi, teritorijoje.

47 straipsnis

Atleidimas nuo teismo išlaidų

1. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai naudojami kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje atleidimu nuo mokesčių, avansų ir kitų teismo proceso išlaidų bei nemokama advokato pagalba tokiomis pat sąlygomis ir tokia pat apimtimi, kaip ir tos Susitariančiosios Šalies piliečiai.

2. Atleidimas, numatytas šio straipsnio 1 punkte, taikomas visiems teismo proceso veiksmams, įskaitant ir vykdomuosius veiksmus.

3. Vienos Susitariančiosios Šalies teismo suteiktas atleidimas nuo išlaidų tam tikroje byloje taikomas taip pat išlaidoms, atsiradusioms atliekant procesinius veiksmus toje pačioje byloje kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

48 straipsnis

1. Atleidimui nuo išlaidų arba teisės į nemokamą advokato pagalbą pripažinimui būtina pateikti pažymą apie asmeninę, šeimyninę ir turtinę pareiškėjo padėtį. Tokią pažymą išduoda Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje pareiškėjas turi gyvenamąją vietą arba buveinę, kompetentinga įstaiga.

2. Jeigu pareiškėjas neturi gyvenamosios vietos arba buveinės kurios nors Susitariančiosios Šalies teritorijoje, pažymą gali išduoti Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra pareiškėjas, diplomatinė atstovybė arba konsulinė įstaiga.

3. Teismas, atleidžiantis nuo išlaidų, gali pareikalauti papildomų išaiškinimų ir duomenų.

4. Tuo atveju, kai vienos Susitariančiosios Šalies įstatymai nereikalauja pateikti pažymą apie asmeninę, šeimyninę ir turtinę padėtį, pateikiamas tik pareiškimas.

49 straipsnis

1. Vienos Susitariančiosios Šalies pilietis, prašantis kitos Susitariančiosios Šalies teismą atleisti nuo išlaidų bei pripažinti teisę į nemokamą advokato pagalbą, gali paduoti tokį pareiškimą raštu arba žodžiu, įrašant į posėdžio protokolą, kompetentingam teismui pagal savo gyvenamąją

vietą arba buveinę. Šis teismas persiunčia pareiškimą kompetentingam kitos Susitariančiosios Šalies teismui kartu su pažyma, nurodyta 48 straipsnyje.

2. Pareiškimas, nurodytas šio straipsnio 1 punkte, gali būti pateiktas kartu su ieškiniu arba pareiškimu pradėti bylą.

50 straipsnis

Vienos Susitariančiosios Šalies teismas, reikalaudamas, kad proceso šalis arba teismo proceso dalyvis, gyvenantis arba esantis kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, sumokėtų teismo išlaidas arba pašalintų ieškininio pareiškimo trūkumus, paskirs tam ne trumpesnę kaip vieno mėnesio terminą. Šis terminas prasideda nuo rašto šiuo klausimu įteikimo datos.

51 straipsnis

Terminai

1. Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies teismas nurodys proceso šaliai arba teismo proceso dalyviams, gyvenantiems kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, procesinio veiksmo vykdymo laiką, termino laikymąsi nulemia tos Susitariančiosios Šalies, iš kurios teritorijos buvo išsiųstas raštas, patvirtinantis veiksmo vykdymą, pašto įstaigos antspaudo data.

2. Perduodant kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje esančio teismo reikalaujamus pervesti tam tikru laiku mokesčius ir avansus, nurodyto termino laikymąsi nulemia sumokėjimo į banką tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje gyvena proceso šalis arba teismo proceso dalyvis, data.

3. Pažeidus terminus, bylą nagrinėjantis teismas taiko savo valstybės įstatymus.

SEPTINTAS SKYRIUS

Sprendimų pripažinimas ir vykdymas

52 straipsnis

Sprendimų pripažinimas neturtinėse bylose

1. Įsiteisėjusieji neturtiniai sprendimai civilinėse, šeimos ir darbo bylose, o bylose dėl tėvų teisių vaikų atžvilgiu taip pat neįsiteisėję skubiai vykdytini sprendimai, priimti vienos Susitariančiosios Šalies įstaigų, pripažįstami kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje be bylos nagrinėjimo dėl pripažinimo, jeigu kitos Susitariančiosios Šalies įstaigos nepriėmė anksčiau įsiteisėjusio sprendimo toje pačioje byloje arba byla nepriklausė išimtinai jų kompetencijai šios Sutarties pagrindu, o Sutartyje nesant tokio sureguliuavimo – tos Susitariančiosios Šalies įstatymų pagrindu.

2. Įsiteisėjusieji neturtiniai sprendimai šeimos bylose, kuriuos priėmė vienos Susitariančiosios Šalies neteisminės įstaigos, pripažįstami kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal 54–56 straipsnių nuostatus.

Sprendimų pripažinimas ir vykdymas turtinėse bylose ir kitose neturtinėse bylose

53 straipsnis

1. Šioje Sutartyje numatytais sąlygomis Susitariančiosios Šalys pripažįsta ir vykdo savo teritorijoje šiuos sprendimus, priimtus kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje:

- 1) teismų sprendimus civilinėse, šeimos ir darbo bylose;
- 2) teismų sprendimus baudžiamosiose bylose dėl nusikaltimu padarytos žalos atlyginimo.

2. Pagal šio straipsnio 1 punktą teismo sprendimais laikomos taip pat teismų patvirtintos turtinio pobūdžio taikos sutartys civilinėse, šeimos ir darbo bylose.

54 straipsnis

Sprendimai, nurodyti 53 straipsnyje, turi būti pripažinti ir vykdomi kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jeigu:

1) pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo priimtas sprendimas, įstatymus jis yra įsiteisėjęs ir vykdytinas, o bylose dėl alimentų taip pat neįsiteisėjęs sprendimas, jeigu jis yra vykdytinas;

2) teismas, kuris priėmė sprendimą, buvo kompetentingas pagal šią Sutartį, o šioje Sutartyje nesant tokio sureguliuavimo – pagal tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas turi būti pripažintas ir vykdomas, įstatymus;

3) iš šalies nebuvo atimta galimybė ginti savo teises, o šaliai esant riboto veiksnio – tinkamo atstovavimo galimybė, o ypač jei šalis, kuri nedalyvavo teismo procese, gavo šaukimą į teismą nustatytu laiku ir tvarka;

4) teismas tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje turi būti pripažintas ir įvykdytas sprendimas, dar nėra priėmęs įsiteisėjusio sprendimo tų pačių šalių byloje dėl to paties ginčo ir jeigu tarp tų pačių šalių anksčiau nėra pradėta nagrinėti tokia pat byla teisme tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas turi būti pripažintas ir įvykdytas;

5) trečios valstybės kompetentingos įstaigos sprendimas tarp tų pačių šalių ir dėl to paties ginčo nebuvo pripažintas arba įvykdytas tos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kur sprendimas turi būti pripažintas ir įvykdytas;

6) priimant sprendimą buvo vadovaujama atitinkamais įstatymais šios Sutarties pagrindu, o šioje Sutartyje nesant tokio sureguliuavimo – Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje turi būti pripažintas ir įvykdytas sprendimas, įstatymais.

55 straipsnis

1. Prašymas dėl sprendimo pripažinimo ir vykdymo gali būti paduotas betarpiškai Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas turi būti pripažintas ir įvykdytas, kompetentingam teismui, arba tarpininkaujant teismui, kuris nagrinėjo bylą pirmąja instancija.

2. Prie prašymo būtina pridėti:

1) sprendimą arba patvirtintą jo nuorašą su paliudijimu, kad sprendimas yra įsiteisėjęs ir vykdytinas, o bylose dėl alimentų, jeigu sprendimas neįsiteisėjęs, su patvirtinimu, kad jis yra skubiai vykdytinas, jeigu tai neseka iš pačio sprendimo;

2) dokumentą, patvirtinantį, kad šalis-atsakovas, nedalyvavusi procese, nustatytu laiku ir nustatyta tvarka gavo šaukimą į teismą, sutinkamai su Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo priimtas sprendimas, įstatymais, o šaliai esant riboto veiksnio – dokumentą, patvirtinantį, kad ši šalis buvo tinkamai atstovaujama;

3) patvirtintą prašymo ir dokumentų, išvardytų 1 ir 2 punktuose, vertimą į Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas turi būti pripažintas ir įvykdytas, kalbą.

56 straipsnis

Sprendimų pripažinimo ir vykdymo tvarka

1. Pripažinti ir vykdyti sprendimą kompetentingas yra Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje turi būti pripažintas ir įvykdytas sprendimas, teismas.

2. Tame procese teismas apsiriboja patikrinimu, ar buvo įvykdytos sąlygos, numatytos 54 ir 55 straipsniuose.

3. Sprendimas yra pripažįstamas ir vykdomas pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas turi būti pripažintas ir įvykdytas, įstatymus; tai taikytina taip pat prašymo dėl

sprendimo pripažinimo ir vykdymo formai. Prie prašymo dėl sprendimo pripažinimo ir vykdymo būtina pridėti jo nuorašus bei priedų nuorašus teismo proceso dalyviams.

4. Jeigu tos Susitariančiosios Šalies, kurios teismas priėmė sprendimą, teritorijoje buvo sustabdytas jo vykdymas atnaujinus bylos nagrinėjimą arba pradėjus įsiteisėjusio sprendimo peržiūrėjimą toje byloje, kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje sprendimo pripažinimo ir vykdymo procesas arba paties vykdymo procesas yra sustabdomas.

5. Priimdamas sprendimą dėl sprendimo pripažinimo ir vykdymo, teismas gali reikalauti šalių paaiškinimų. Šis teismas gali taip pat kreiptis į teismą, kuris priėmė sprendimą, papildomų paaiškinimų.

Sprendimų dėl išlaidų vykdymas

57 straipsnis

1. Jeigu asmuo, pagal 47 straipsnį atleistas nuo teismo išlaidų, vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje priimtu įsiteisėjusiu sprendimu bus įpareigotas apmokėti tas išlaidas proceso dalyviui, tai Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje turi įvykti jų išieškojimas, kompetentingas teismas, esant prašymui dėl šio sprendimo įvykdymo, nuspręs nemokamai.

2. Bylos nagrinėjimo išlaidoms priskiriamos taip pat sprendimo įsiteisėjimo ir vykdymo patvirtinimo išlaidos bei būtinų dokumentų vertimo išlaidos.

58 straipsnis

1. Teismas, kuris nagrinėja sprendimo dėl išlaidų vykdymo klausimą, apsiriboja patikrinimu, ar šis sprendimas yra įsiteisėjęs ir vykdytinas.

2. Prie prašymo dėl sprendimo vykdymo pridedamas sprendimas arba patvirtintas nuorašas tos sprendimo dalies, kurioje yra nustatomas išlaidų dydis kartu su patvirtinimu, kad sprendimas yra įsiteisėjęs ir vykdytinas, taip pat šių dokumentų patvirtintas vertimas į Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas vykdomas, kalbą.

3. Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje bylos nagrinėjimo išlaidas avansu sumokėjo valstybė, teisingumo įstaiga kreipsis į kompetentingą kitos Susitariančiosios Šalies teismą dėl šių išlaidų atlyginimo. Šis teismas pagal savo įstatymus, nerinkdamas mokesčių, išieškos ir perduos išieškotas sumas kitos Susitariančiosios Šalies diplomatinei atstovybei arba konsulinei įstaigai. Atitinkamai yra taikomi 1 ir 2 punktų nuostatai.

TREČIOJI DALIS

Baudžiamosios bylos

PIRMAS SKYRIUS

Baudžiamojo persekiojimo perėmimas

59 straipsnis

Pareiga perimti baudžiamąjį persekiojimą

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis, prašant kitai Susitariančiajai Šaliai, įsipareigoja vykdyti savų piliečių ir svetimšalių, turinčių jos teritorijoje nuolatinę gyvenamąją vietą, įtariamų padarius nusikaltimą kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, baudžiamąjį persekiojimą.

2. Susitariančiosios Šalys gali paduoti prašymą dėl baudžiamojo persekiojimo perėmimo taip pat esant tokiems įstatymų pažeidimams, kurie pagal prašymą pateikiančios Susitariančiosios

Šalies įstatymus yra nusikaltimai, o pagal Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, įstatymus – tik administraciniai teisės pažeidimai.

3. 1 ir 2 punktuose minėtais atvejais Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, kompetentingos teisingumo įstaigos taiko savo valstybės įstatymus.

4. Jeigu iš veikos, dėl kurios perimtas baudžiamasis persekiojimas, išplaukia nuostolių atlyginimo reikalavimas ir yra pateikti atitinkami prašymai, jie pridedami prie perimtos bylos.

60 straipsnis

Baudžiamojo persekiojimo perėmimas karinių nusikaltimų ir nusikaltimų žmonijai bylose

Karinių nusikaltimų ir nusikaltimų žmonijai bylose 59 straipsnio nuostatai taikomi ir tuo atveju, kai nusikaltimai buvo padaryti ne prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

61 straipsnis

Prašymas perimti baudžiamąjį persekiojimą

1. Prašyme perimti baudžiamąjį persekiojimą turi būti nurodyta:

- 1) prašymą pateikiančios įstaigos pavadinimas;
- 2) įtariamojo vardas ir pavardė, duomenys apie jo pilietybę ir kiti duomenys apie jo asmenybę;
- 3) aprašymas ir teisinė kvalifikacija veikos, dėl kurios prašoma perimti baudžiamąjį persekiojimą.

2. Be to, prie prašymo pridedama:

- 1) prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies baudžiamojo įstatymo, o reikalui esant ir kitų įstatymų, turinčių reikšmės baudžiamajam persekiojimui, tekstas;
- 2) bylos dokumentai arba patvirtinti jų nuorašai bei kaltinamieji įrodymai;
- 3) prašymas dėl nuostolių atlyginimo ir pagal galimybę duomenys apie nuostolių dydį;
- 4) nukentėjusiųjų asmenų prašymas dėl persekiojimo, jeigu tai yra būtina pagal Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, įstatymus.

62 straipsnis

Įtariamojo atvežimas

1. Jeigu pateikiant prašymą dėl baudžiamojo persekiojimo perėmimo įtariamasis yra suimtas prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies teritorijoje, būtina jį atvežti į Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, teritoriją.

2. Jeigu pateikiant prašymą dėl baudžiamojo persekiojimo perėmimo įtariamasis yra laisvėje prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies teritorijoje, ši Šalis, reikalui esant, imsis priemonių pagal savo įstatymus dėl jo sugrįžimo į Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, teritoriją.

63 straipsnis

Duomenys apie baudžiamojo persekiojimo rezultatus

Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, informuos prašymą pateikusią Susitariančiąją Šalį apie galutinį proceso sprendimą. Prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai prašant, jai nusiunčiamas šio sprendimo nuorašas.

64 straipsnis

Baudžiamojo persekiojimo perėmimo pasekmės

Perėmus baudžiamąjį persekiojimą, prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies teisingumo įstaigos negali persekioti tą patį asmenį dėl tos pačios veikos, nebent jeigu ši Šalis prašyme dėl

baudžiamojo persekiojimo perėmimo nurodė, kad gali iš naujo pradėti persekiojimą, jeigu Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, praneš apie savo atsisakymą iškelti bylą arba bylos nutraukimą.

ANTRAS SKYRIUS

Išdavimas persekiojimo ir nuosprendžio vykdymui

Asmenų išdavimas

65 straipsnis

1. Susitariančiosios Šalys išduoda viena kitai, to prašant, pagal šios Sutarties nuostatus asmenis, esančius jų teritorijoje, kad jiems būtų taikoma baudžiamoji atsakomybė arba įvykdytas nuosprendis.

2. Asmenys išduodami baudžiamajai atsakomybei taikyti tik už tokius nusikaltimus, už kuriuos pagal abiejų Susitariančiųjų Šalių įstatymus yra numatyta bausmė – laisvės atėmimas daugiau kaip vieneriems metams arba kita griežtesnė bausmė.

3. Asmenys išduodami nuosprendžiui vykdyti tik už tokias veikas, kurios pagal abiejų Susitariančiųjų Šalių įstatymus yra nusikaltimai, ir už kuriuos asmuo, kurį prašoma išduoti, yra nuteistas laisvės atėmimu daugiau kaip šešiams mėnesiams arba kita griežtesne bausme.

66 straipsnis

1. Neišduodama, jeigu:

1) asmuo, kurį prašoma išduoti, yra Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, pilietis, arba kuriam šioje Šalyje suteikta prieglobsčio teisė;

2) nusikaltimas buvo padarytas Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, teritorijoje;

3) pagal Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, įstatymus baudžiamasis persekiojimas negali būti

pradėtas arba nuosprendis negali būti įvykdytas dėl senaties arba kitu teisėtu pagrindu;

4) asmeniui, kurį prašoma išduoti, Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, teritorijoje dėl to paties nusikaltimo buvo pradėtas baudžiamasis persekiojimas arba buvo priimti ir įsiteisėjo nuosprendis arba nutarimas nutraukti bylą;

5) byla iškeliama teisme tik dėl nukentėjusiojo skundo;

6) nusikaltimas yra politinio pobūdžio;

7) nusikaltimas yra vien tik karinių prievolių pažeidimas;

8) tai prieštarautų visuomeninei nuostatai arba pažeistų teisėtvarkos principus.

2. Atsisakius išduoti Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, praneša apie tai prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai.

67 straipsnis

Jeigu pagal prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies įstatymus už veiką yra numatyta mirties bausmė, o Šalies, kuriai pateiktas prašymas, įstatymai tokios bausmės nenumato, prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies teritorijoje negalima paskirti arba įvykdyti mirties bausmę.

68 straipsnis

Prašymas išduoti

1. Prie prašymo išduoti baudžiamojo persekiojimo vykdymui turi būti pridėtas patvirtintas nutarimo suimti nuorašas su nusikaltimo aprašymu, taip pat įstatymo, pagal kurį prašomo išduoti asmens veika pripažįstama nusikaltimu, tekstas. Esant nusikaltimui dėl turto, būtina taip pat nurodyti materialinės žalos, atsiradusios arba galėjusios atsirasti, dydį.

2. Prie prašymo išduoti nuosprendžio vykdymui turi būti pridėti patvirtintas įsiteisėjusio nuosprendžio nuorašas ir įstatymo, pagal kurį asmens veika pripažįstama nusikaltimu, tekstas. Jeigu nuteistasis jau atlieka bausmę, būtina nurodyti, kokia dalis bausmės atlikta.

3. Prie prašymo išduoti taip pat turi būti pagal galimybę pridėti asmens, kurį prašoma išduoti, išvaizdos aprašymas, duomenys apie jo pilietybę ir kiti duomenys apie jo asmenybę bei gyvenamąją vietą, jeigu šių duomenų nėra nuosprendyje arba nutarime suimti, be to, jo fotografija ir pirštų atspaudai.

69 straipsnis

Prašymo išduoti papildymas

Jeigu gautų duomenų nepakanka sprendimui dėl prašymo išduoti priimti, tai Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, gali prašyti juos papildyti, nustatydamą tam tikslui terminą iki dviejų mėnesių. Šis terminas dėl svarbių priežasčių gali būti pratęstas.

Išduotino asmens suėmimas

70 straipsnis

Gavusi prašymą išduoti, Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, nedelsdama atlieka veiksmus suimti išduotiną asmenį, išskyrus atvejus, kai yra aišku, kad pagal šią Sutartį jis neišduodamas.

71 straipsnis

1. Asmuo gali būti suimtas taip pat prieš gaunant prašymą išduoti, jeigu prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis dėl to kreipsis, remdamasi nutarimu suimti arba nuosprendžiu, kuris yra prašymo išduoti pagrindas. Prašymas suimti gali būti perduotas telefaksu, telegrama arba kitu nekeliančiu abejonių būdu.

2. Apie suėmimą, įvykdytą pagal šio straipsnio 1 punktą, nedelsiant pranešama kitai Susitariančiajai Šaliai.

72 straipsnis

Suimto asmens paleidimas

1. Susitariančioji Šalis, kuriai buvo pateiktas prašymas, gali paleisti suimtą pagal 70 straipsnį asmenį, jeigu per 69 straipsnyje nustatytą terminą nebuvo atsiųsti papildomi duomenys, kurių prašė ši Šalis.

2. Suimtas pagal 71 straipsnio 1 punktą asmuo paleidžiamas, jeigu prašymas išduoti nebus gautas per vieną mėnesį nuo tos dienos, kada kitai Susitariančiajai Šaliai buvo pranešta apie suėmimą.

73 straipsnis

Išdavimo atidėjimas

Jeigu Susitariančiosios Šalies, kuriai buvo pateiktas prašymas, teritorijoje yra taikoma baudžiamoji atsakomybė asmeniui, kurį prašoma išduoti, arba jis atlieka bausmę už kitą

nusikaltimą, išdavimas gali būti atidėtas iki baudžiamojo persekiojimo ar bausmės atlikimo pabaigos arba iki to momento, kada šis asmuo bus paleistas prieš bausmės atlikimo pabaigą.

74 straipsnis **Išdavimas tam tikram laikui**

1. Asmuo, kurį prašoma išduoti, gali būti išduotas tam tikram laikui, esant pagrįstam prašymui, jeigu atidėjus išdavimą galėtų pasibaigti baudžiamojo persekiojimo senaties terminas arba tai labai apsunkintų nusikaltimo, kurį padarė šis asmuo, tyrimą.

2. Laikinais išduotas asmuo bus nedelsiant grąžintas, atlikus byloje procesinius veiksmus, dėl kurių jis buvo išduotas, tačiau ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo išdavimo dienos.

75 straipsnis **Išdavimas, prašant kelioms valstybėms**

Jeigu prašymai išduoti vieną ir tą patį asmenį gauti iš kelių valstybių, Susitariančioji Šalis, kuriai pateikti prašymai, sprendžia, kuriai iš tų valstybių šį asmenį išduoti. Priimant tokį sprendimą, atsižvelgiama į visas aplinkybes, ypač į to asmens pilietybę, nusikaltimo padarymo vietą, jo pobūdį ir sunkumą.

76 straipsnis **Išduoto asmens baudžiamojo persekiojimo ribos**

1. Be Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, sutikimo išduotam asmeniui negali būti taikoma baudžiamoji atsakomybė, jis negali būti nubaustas arba išduotas trečiajai valstybei už kitokį nusikaltimą, padarytą iki jo išdavimo, negu tas, dėl kurio jis buvo išduotas.

2. Nereikia Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, sutikimo, jeigu:

1) išduotas asmuo, pasibaigus baudžiamajam persekiojimui arba atlikus bausmę, per 30 dienų neišvyko iš prašymą pateikusių Susitariančiosios Šalies teritorijos. Į šį terminą neįskaitomas laikas, kada išduotas asmuo negalėjo išvykti iš Susitariančiosios Šalies, pateikusių prašymą, teritorijos ne dėl savo kaltės;

2) išduotas asmuo išvyko iš Susitariančiosios Šalies, pateikusių prašymą, teritorijos, bet į ją savo noru grįžo.

77 straipsnis **Išdavimo vykdymas**

Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, praneša prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai apie išdavimo vietą ir laiką. Jeigu prašymą pateikusi Susitariančioji Šalis neperims išduotino asmens per 15 dienų po nustatytos išdavimo datos, tas asmuo gali būti paleistas.

78 straipsnis **Pakartotinis išdavimas**

Jeigu išduotas asmuo koku nors būdu išvengs baudžiamojo persekiojimo arba bausmės atlikimo ir sugrįš į Susitariančiosios Šalies, kuriai buvo pateiktas prašymas, teritoriją, jis bus išduotas pakartotinai, kitai Šaliai prašant. Šiuo atveju prie prašymo nereikia pridėti 68 straipsnyje išvardytų dokumentų.

79 straipsnis **Informacija apie baudžiamojo persekiojimo rezultatus**

Prašymą pateikusi Susitariančioji Šalis nedelsdama informuos Susitariančiąją Šalį, kuriai pateiktas prašymas, apie išduoto asmens baudžiamojo persekiojimo rezultatus. Priėmus ir įsiteisėjus nuosprendžiui, atsiunčiamas jo nuorašas.

80 straipsnis **Tranzitas**

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis kitos Susitariančiosios Šalies prašymu leidžia pervežti per savo teritoriją asmenis, kuriuos prašymą pateikiančiai Susitariančiajai Šaliai išdavė trečioji valstybė. Susitariančioji Šalis, kuriai buvo pateiktas prašymas, gali neleisti pervežti asmenų, kurių išduoti pagal šią Sutartį ji neprivalo.

2. Prašymas leisti pervežti tranzitu pateikiamas ir nagrinėjamas ta pačia tvarka kaip ir prašymas išduoti.

3. Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, pasirenka jai patogiausią tranzito būdą.

4. Leidimas pervežti tranzitu nebūtinai, jeigu pervežama oro transportu nenusileidžiant pakeliui.

81 straipsnis **Išdavimo ir pervežimo tranzitu išlaidos**

Išdavimo išlaidos tenka tai Susitariančiajai Šaliai, kurios teritorijoje jos atsirado. Tranzitinio pervežimo išlaidas atlygina prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis.

TREČIAS SKYRIUS

Ypatingieji teisinės pagalbos nuostatai baudžiamosiose bylose

82 straipsnis **Nuteistųjų asmenų perdavimas tam tikram laikui**

1. Jeigu kviečiamas liudytoju asmuo, kurio apklausa būtina, yra suimtas Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, teritorijoje, kompetentingos šios Susitariančiosios Šalies įstaigos patvarkys perduoti asmenį į prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies teritoriją. Šis asmuo ir toliau bus suimtas, o užbaigus apklausą nedelsiant bus gražintas atgal.

2. Jeigu iškils būtinybė apklausti liudytoju asmenį, suimtą trečiosios valstybės teritorijoje, kompetentingos Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, įstaigos išduos leidimą pervežti tą asmenį per savo valstybės teritoriją.

83 straipsnis **Daiktų perdavimas**

1. Nusikaltimo metu kaltininkui atitekę daiktai arba daiktai, įgyti mainais, taip pat kiti daiktai, kurie yra daiktiniai įrodymai baudžiamojoje byloje, yra perduodami prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai.

2. Susitariančioji Šalis, kuriai buvo pateiktas prašymas, laikinai gali sustabdyti daiktų perdavimą, jeigu jie yra būtini kitoje baudžiamojoje byloje.

3. Trečiųjų asmenų teisės į daiktus, perduotus kitai Susitariančiajai Šaliai, lieka galioti. Baigus nagrinėti baudžiamąją bylą, šie daiktai yra gražinami juos perdavusiai Susitariančiajai Šaliai, arba tai Šaliai sutikus jie yra perduodami betarpiškai įgaliotiems asmenims.

4. Perduodant daiktus sutinkamai su šiuo straipsniu netaikomi nuostatai, ribojantys daiktų ir valiutinių vertybių įvežimą bei išvežimą.

84 straipsnis

Pateikiančios prašymą įstaigos atstovų dalyvavimas

Pateikiančios prašymą įstaigos atstovai gali dalyvauti teikiant teisinę pagalbą Šalies, kuriai pateiktas prašymas, teritorijoje; tokiam dalyvavimui reikia sutikimo:

Lietuvos Respublikoje – Teisingumo ministerijos arba Generalinės prokuratūros;
Lenkijos Respublikoje – Teisingumo ministerijos.

Duomenys apie teistumą

85 straipsnis

Susitariančiosios Šalys informuoja viena kitą apie įsiteisėjusius vienos Susitariančiosios Šalies teismų nuosprendžius kitos Susitariančiosios Šalies piliečių atžvilgiu.

86 straipsnis

Susitariančiosios Šalys teikia viena kitai, joms prašant, informaciją apie įsiteisėjusius vienos Susitariančiosios Šalies teismų nuosprendžius asmenims, kurie nėra prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies piliečiai.

87 straipsnis

Informacija iš nuteistųjų rejestro

Susitariančiosios Šalys persiunčia viena kitai, joms prašant, visą informaciją iš nuteistųjų rejestro apie kitos Susitariančiosios Šalies piliečius, taip pat informaciją apie vėlesnius nuosprendžius, jeigu tie nuteisimai turi būti įtraukti į nuteistųjų rejestrą pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teismas priėmė nuosprendį, įstatymus.

KETVIRTAS SKYRIUS

Teismo sprendimų baudžiamosiose bylose vykdymas

88 straipsnis

Sąvokos

1. Pagal šio skyriaus nuostatus sąvoka „priverčiamoji priemonė“ reiškia:

1) Lietuvos Respublikoje – patalpinimas psichiatrinėje ligoninėje arba specialaus režimo medicininėje įstaigoje;

2) Lenkijos Respublikoje – patalpinimas psichiatrinėje ligoninėje arba kitoje atitinkamoje įstaigoje, arba medicininėje įstaigoje gydyti nuo alkoholizmo ir kitų susirgimų dėl svaiginančiųjų medžiagų vartojimo (zakład leczenia odwykowego).

2. Pagal šio skyriaus nuostatus šios sąvokos reiškia:

„nuosprendį priėmusi Valstybė“ – valstybė, kurioje buvo priimtas teismo sprendimas su sankcija, kuri turi būti įvykdyta;

„nuosprendį vykdanči Valstybė“ – valstybė, kuri perėmė arba perims laisvės atėmimo baudmės arba priverčiamųjų priemonių vykdymą.

89 straipsnis

Bendras principas

1. Susitariančiosios Šalys pagal šios Sutarties nuostatus abipusiai įsipareigoja, joms prašant, perimti įsiteisėjusių sprendimų vykdymą baudžiamosiose bylose, kai vienos Susitariančiosios Šalies teismai paskyrė kitos Susitariančiosios Šalies piliečiams laisvės atėmimo bausmę arba priverčiamąsias priemones.

2. Prašymus, nurodytus šio straipsnio 1 punkte, pateikia tiek nuosprendį priėmusi Valstybė, tiek ir nuosprendį vykdysianti Valstybė.

90 straipsnis Nuteistojo teisės

Nuteistasis, jo įstatyminis atstovas, gynėjas, sutuoktinis, pirmos eilės giminės arba broliai ir seserys gali kreiptis su prašymu pradėti veiksmus, nurodytus 89 straipsnyje, į kiekvienos iš Susitariančiųjų Šalių centrinės įstaigas. Kiekvienam nuteistajam, kuriam gali būti taikomi šios Sutarties nuostatai, nuosprendį priėmusi Valstybė praneš apie esminius šios Sutarties nuostatus.

Perėmimo sąlygos

91 straipsnis

Nuosprendžio vykdymas bus perimtas tik tuo atveju, jeigu už veiką, dėl kurios buvo priimtas nuosprendis, yra taikoma teisminė baudžiamoji atsakomybė taip pat ir pagal nuosprendį vykdančios Valstybės įstatymus arba būtų taikoma baudžiamoji atsakomybė, jeigu ši veika būtų padaryta nuosprendį vykdančioje Valstybėje.

92 straipsnis

Bylose dėl finansinių nusikaltimų negalima atsisakyti nuosprendžio vykdymo perėmimo vien tik dėl tos priežasties, kad nuosprendį vykdančios Valstybės įstatymai nenumato nuostatų dėl tokių pat mokesčių, muitų, monopolio ir valiutinės apyvartos arba nuostatų dėl užsienio prekybos bei tos pačios rūšies prekių reglamentavimo, kurie yra numatyti nuosprendį priėmusios Valstybės įstatymuose.

93 straipsnis

Nuosprendžio vykdymas nebus perimamas, jeigu:

- 1)veika, dėl kurios buvo priimtas nuosprendis, yra politinio pobūdžio nusikaltimas;
- 2)veika, dėl kurios buvo priimtas nuosprendis, yra vien tik karinių prievolių pažeidimas;
- 3)bausmės vykdymui arba priverčiamųjų priemonių taikymui suėjo senatis pagal vienos iš Susitariančiųjų Šalių įstatymus;
- 4)sprendimą priėmė ypatingasis teismas;
- 5)nuosprendis buvo priimtas, nedalyvaujant nuteistajam;
- 6)įsiteisėjo nuosprendis arba teisišasis buvo išteisintas už tą pačią veiką nuosprendį vykdančioje Valstybėje;
- 7) Valstybės, gavusios prašymą dėl nuosprendžio vykdymo, nuomone tai prieštarautų jos visuomeninei nuostatai ar pažeistų teisinės tvarkos principus.

94 straipsnis

1. Nuosprendžio vykdymo perėmimas gali įvykti tik nuteistajam sutikus. Jeigu nuteistasis negali duoti teisiškai veiksmingo sutikimo, tai turi padaryti jo įstatyminis atstovas.

2. Nuosprendžio vykdymo perėmimas negalimas, jeigu asmuo buvo nuteistas laisvės atėmimu nuosprendį priėmusioje Valstybėje, o pareiškimo padavimo dieną iki laisvės atėmimo

bausmės atlikimo arba priverčiamųjų priemonių taikymo pabaigos buvo likę ne daugiau kaip 4 mėnesiai. Įvertinant šią sąlygą yra įskaičiuojamos visos dar neatliktos laisvės atėmimo bausmės ir priverčiamosios priemonės arba jų dalys. Jeigu nenumatyta priverčiamųjų priemonių taikymo trukmė, tai jų taikymo pabaiga laikoma ta diena, kada pagal nuosprendį priėmusios Valstybės įstatymus jos būtų atšauktos vėliausiai.

95 straipsnis

Prašymų tenkinimas

Valstybė, gavusi prašymą vykdyti nuosprendį, informuoja per trumpiausią laiką prašymą pateikusia Valstybę, kokia apimtimi patenkintas prašymas nuosprendžio vykdymui perimti. Visiškas arba dalinis atsisakymas turi būti pagrįstas.

96 straipsnis

Nuosprendžių vykdymas

1. Jeigu nuosprendžio vykdymas perimtas, tai nuosprendį vykdančios Valstybės teismai nustatys pagal savo įstatymus laisvės atėmimo bausmės arba priverčiamųjų priemonių taikymo būdą, atsižvelgdami į maksimalią laisvės atėmimo bausmės arba priverčiamųjų priemonių taikymo trukmę, nustatytą nuosprendį priėmusioje Valstybėje.

2. Nuosprendį vykdančiai Valstybei perėmus sprendimo vykdymą, nuteistasis jokia būdu negali atsidurti labiau nepalankioje situacijoje, negu ta, kurioje jis būtų, toliau vykdant sprendimą nuosprendį priėmusioje Valstybėje.

3. Nuosprendžio vykdymas, įskaitant ir lygtinį atleidimą, yra atliekamas pagal nuosprendį vykdančios Valstybės įstatymus. Jeigu nuosprendį priėmusios Valstybės įstatymai dėl lygtinio atleidimo yra nuteistajam palankesni, vadovaujamosi tais įstatymais.

4. Į laisvės atėmimo bausmės arba priverčiamųjų priemonių taikymo trukmę nuosprendį vykdančioje Valstybėje yra įskaitomas laisvės atėmimo arba priverčiamųjų priemonių taikymo laikotarpis nuosprendį priėmusioje Valstybėje.

97 straipsnis

Nuosprendžio dalies vykdymas

Jeigu nuteisiama daugiau negu už vieną nusikaltimą, o nuosprendžio vykdymo perėmimas apima tik laisvės atėmimo bausmę arba priverčiamąsias priemones už tam tikrus nusikaltimus, nuosprendį vykdančios Valstybės teismas numatys byloje, nurodytoje 96 straipsnyje, laisvės atėmimo bausmę arba priverčiamąsias priemones, kurios taikytinos už tuos nusikaltimus.

98 straipsnis

Vykdomo perėmimo pasekmės

1. Atliekant laisvės atėmimo bausmę arba taikant priverčiamąsias priemones nuosprendį vykdančioje Valstybėje, nuosprendį priėmusi Valstybė nevykdo jokių tolesnių veiksmų dėl jų atlikimo ar taikymo.

2. Nuosprendį priėmusi Valstybė turi teisę įvykdyti likusią bausmės arba priverčiamųjų priemonių taikymo dalį, jeigu nuteistasis, vengdamas nuosprendžio vykdymo nuosprendį vykdančioje Valstybėje, išvyko iš jos teritorijos. Nuosprendį vykdanči Valstybė nedelsdama praneša apie tai nuosprendį priėmusiai Valstybei.

3. Nuosprendį priėmusios Valstybės įgaliojimai, numatyti šio straipsnio 2 punkte, pasibaigia, jeigu laisvės atėmimo arba priverčiamųjų priemonių taikymo bausmės yra įvykdytos arba dovanotos.

99 straipsnis

Atleidimas nuo baudmės ir amnestija

1. Nuteistasis gali būti atleistas nuo baudmės nuosprendį vykdančioje Valstybėje. Nuosprendį priėmusi Valstybė gali kreiptis į nuosprendį vykdančią Valstybę su pasiūlymu atleisti nuo baudmės. Toks pasiūlymas bus palankiai priimtas nuosprendį vykdančios Valstybės. Tai nepažeidžia nuosprendį priėmusios Valstybės teisės veiksmingai atleisti nuo baudmės savo teritorijoje.

2. Nuosprendį vykdanči Valstybė taiko nuteistajam amnestiją, suteiktą tiek nuosprendį vykdančioje, tiek ir nuosprendį priėmusioje Valstybėse.

100 straipsnis

Nuosprendžio panaikinimas arba pakeitimas

Panaikinti arba pakeisti perimtą vykdyti nuosprendį kompetentinga tik nuosprendį priėmusi Valstybė.

101 straipsnis

Informavimas

1. Susitariančiosios Šalys informuoja viena kitą per trumpiausią laiką apie visas aplinkybes, kurios galėtų turėti įtakos nuosprendžio vykdymui.

2. Nuosprendį priėmusi Valstybė informuoja nuosprendį vykdančią Valstybę apie amnestiją ir perimto vykdyti nuosprendžio panaikinimą arba pakeitimą.

3. Nuosprendį vykdanči Valstybė informuoja nuosprendį priėmusią Valstybę apie nuosprendžio vykdymą.

102 straipsnis

Perdavimas

1. Jeigu nuteistasis yra nuosprendį priėmusios Valstybės teritorijoje, ši Valstybė imsis visų priemonių artimiausiu metu perduoti nuteistąjį nuosprendį vykdančios Valstybės įstaigoms.

2. Nuosprendį priėmusi Valstybė ir nuosprendį vykdanči Valstybė suderina tarpusavyje, o esant būtinybei ir su tranzitinės Valstybės įstaigomis, nuteistojo perdavimo nuosprendį vykdančiai Valstybei laiką ir vietą.

3. Vienos iš Susitariančiųjų Šalių eskortuojantys asmenys, kurie privalo pristatyti nuteistąjį oro keliu į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją arba jį iš jos paimiti, yra įgalioti panaudoti kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje būtinas priemones, įgalinančias užkirsti kelią nuteistajam pabėgti, iki jis bus perduotas arba perimtas.

4. Nuosprendį priėmusi Valstybė, nuosprendį vykdančiai Valstybei perėmus nuosprendžio vykdymą, gali atidėti nuteistojo perdavimą dėl kitos baudžiamosios bylos nagrinėjimo arba laisvės atėmimo baudmės bei priverčiamųjų priemonių, jos teismų paskirtų dėl kito nusikaltimo, vykdymo.

103 straipsnis

Apribojimai, vykdančiam nuosprendį

1. Jeigu nuteistasis pagal šios Sutarties nuostatus buvo perduotas iš nuosprendį priėmusios Valstybės į nuosprendį vykdančią Valstybę, jis negali būti persekiojamas, nuteistas arba jo laisvė negali būti kitu būdu ribojama dėl veikos, įvykdytos prieš jo perdavimą, su kuria nesusijęs sutikimas perimti nuosprendžio vykdymą.

2. Apribojimai, nurodyti šio straipsnio 1 punkte, netaikomi, jeigu:

- 1) nuosprendį priėmusi Valstybė duos savo sutikimą dėl baudžiamojo persekiojimo, baudmės vykdymo arba priverčiamųjų priemonių taikymo;
- 2) perduotas nuteistasis liko nuosprendį vykdančioje Valstybėje ilgiau negu 30 dienų po visiško išlaisvinimo, nors turėjo teisę ir galėjo išvykti iš šios Valstybės teritorijos arba jeigu išvykęs iš šios Valstybės savo noru į ją vėl grįžo.

104 straipsnis **Prašymai ir priedai**

1. Prašymai, numatyti šiame Sutarties skyriuje, pateikiami raštu.
2. Prie prašymo, kurį pateikia nuosprendį priėmusi Valstybė, pridedama:
 - 1) nuosprendžio originalas arba patvirtintas jo nuorašas su jo įsiteisėjimo ir vykdytinumo patvirtinimu;
 - 2) teisinių nuostatų, kuriais buvo remiamasi, taip pat nuostatų dėl lygtinio atleidimo tekstai;
 - 3) kuo tikslesni duomenys apie nuteistąjį, jo pilietybę, gyvenamąją vietą arba buveinę;
 - 4) pažyma apie laisvės atėmimo baudmės arba priverčiamųjų priemonių taikymo laiką, kuris yra įskaitomas;
 - 5) protokolas, surašytas dalyvaujant nuteistajam, kuriame yra jo sutikimas dėl laisvės atėmimo baudmės bei priverčiamųjų priemonių taikymo perėmimo;
 - 6) kiti dokumentai, kurie gali turėti reikšmės sprendimui dėl prašymo;
 - 7) šiame straipsnyje nurodyto prašymo ir dokumentų vertimas į kitos Susitariančiosios Šalies kalbą.
3. Prie prašymo, kurį pateikia nuosprendį vykdysianti Valstybė, pridedami duomenys ir dokumentai, nurodyti šio straipsnio 2 punkto 3, 6 ir 7 pastraipose, taip pat raštiškas nuteistojo sutikimas.
4. Patenkinus prašymą, nurodytą šio straipsnio 3 punkte, nuosprendį priėmusi Valstybė prideda prie savo sutikimo dokumentus, nurodytus 2 punkto 1, 2 ir 4 pastraipose.

105 straipsnis **Prašymų papildymas**

Jeigu Valstybė, kuriai pateiktas prašymas, nutars, kad perduotų duomenų ir dokumentų nepakanka, ji kreipiasi dėl jų būtino papildymo. Valstybė, kuriai buvo pateiktas prašymas, gali nustatyti tam tikrą terminą šio papildymo pateikimui; esant pagrįstam prašymui, šis terminas gali būti pratęstas. Negavus papildymų, sprendimas priimamas remiantis turimais duomenimis ir dokumentais.

KETVIRTOJI DALIS

Baigiamieji nuostatai

106 straipsnis

Ši Sutartis nepažeidžia kitų vienoje arba abiejose Susitariančiosiose Šalyse galiojančių sutarčių nuostatų.

107 straipsnis

Ši Sutartis turi būti ratifikuota ir įsigalios praėjus 60 dienų po pasikeitimo ratifikaciniais raštais. Pasikeitimas ratifikaciniais raštais įvyks

108 straipsnis

Ši Sutartis sudaryta penkeriems metams. Ji liks galioti paskesnius penkerių metų laikotarpius, jeigu nė viena iš Susitariančiųjų Šalių jos nedenonsuos, pranešdama apie tai kita Susitariančiajai Šaliai prieš šešis mėnesius iki šios Sutarties galiojimo termino pasibaigimo.

Sudaryta Varšuvoje, 1993 m. sausio 26 d.
dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių ir lenkų kalbomis. Kiekvienas iš jų turi vienodą galią.

Tai įrodydami Susitariančiųjų Šalių Įgaliotiniai pasirašė šią Sutartį ir patvirtino ją antspaudais.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
PREZIDENTO VARDU

LENKIJOS RESPUBLIKOS
PREZIDENTO VARDU
